Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 175 (1675) ♦ Четвер, 18 вересня 1997 року ♦ Ціна договірна

Олександр МОРОЗ, Голова Верховної Ради України

Піклуючись про день сьогоднішній, не втратити перспективи

Здавалося б, не так багато часу минуло від травня 1994 року, коли розпочав свою діяльність нинішній склад Верховної Ради України, а сьогодні вже можна говорити про те, що наближається завершальний етап роботи парламенту цього скликання. Адже новий Основний Закон України, прийнятий Верховною Радою України 28 червня 1996 року, встановив, що чергові вибори народних депутатів України проводяться у березні 1998 року.

Проте мова не про підсумки, для цього ще буде час. Тепер загальна соціально-економічна і політична ситуація в Україні потребує від народних депутатів України особливо уважно підійти до організації якомога продуктивнішої роботи.

(Закінчення на 3-й стор.).

Парламентська хроніка

Який варіант обрати, щоб бути обраним?

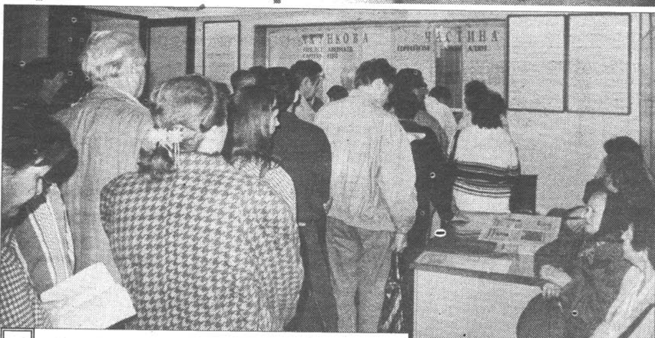
Ранкове засідання 17 вересня

Зволікання з прийняттям Закону «Про вибори народних депутатів» дало підстави В'ячеславу Чорноволу заявити, що в даній ситуації суспільство зіткнулося зі змовою певної частини народних депутатів, які поставили собі за мету провалити прийняття будь-якого закону про вибори. Тому нині складається усе ніби так, що ні змішана, ні пропорційна, ні мажоритарна система виборів народних депутатів не може бути прийнята, бо більшість із них чітко підтримує той чи той варіант і не хоче йти на компроміс. Тому Сергій Соболєв запропонував розглянути інші положення виборчого закону, відклавши вирішення головної суперечності до кращих часів. Проте куди вже далі відкладати? А Вадим Гетьман вважає, що в сьогоднішній ситуації маємо відкинути змішану систему виборів як таку, що не набрала потрібної кількості голосів, і взятися за модернізацію тієї системи, що була. Разом з тим він запропонував прийняти незабаром такий закон, який передбачав би, що наступні вибори (через п'ять років) відбуватимуться уже на змішаній основі.

Закінчення на 2-й стор.).

Ходіння по телефонних муках,

або Чи має споживач право на право

Наболіле

Одного дня з поштової скриньки мешканців Києва вистрибнув папірець, в якому телефонна станція настійливо пропонувала укласти договір із телефонним вузлом, погрожуючи декому навіть відключити від світу. Вочевидь, у змін були свої причини, однак, як це часто буває, вони завдали людям лише нової мороки

(Закінчення на 8-й стор.).

Лист на першу сторінку

Черга завдовжки у двадцять п'ять років

У черзі на встановлення телефону перебуваю з лютого 1973 року. Не стало Брежнєва, Андропова, минув час великого перебудовника Горбачова. Україна, нарешті, стала незалежною. І тільки в системі зв'язку нічого не змінилося, відповіді надходять такі само, що і за Брежнєва: чекайте. Тільки ось думаю: чи не час мене занести до Книги рекордів Гіннесса за довжиною черги, як-не-як двадцять п'ятий рік іде...

Степан ВАЩУК,
учасник Великої Вітчизняної війни, інвалід 2-ї групи.

Коростень Житомирської області.

І економічні проблеми розв'язуватимуть президенти?

Завершено візит до Москви української урядової делегації на чолі з Прем'єр-міністром Валерієм Пустовойтенком. Під час його переговорів з російським Прем'єром Віктором Черномирдіним було оголошено, що офіційний візит Президента України Леоніда Кучми до Росії відбудеться у середині січня наступного року. За словами В. Черномирдіна, наступний візит — нагода для підписання «угоди терміном на 10 років, до якої увійдуть усі питання економічних відносин між нашими державами».

Прем'єри зазначили, що нині обсяг товарообороту між Україною та Росією зменшився на 22 відсотки і за перше півріччя цього року становив 7,7 мільярда доларів.

«Це було велике свято»

Як ми вже повідомляли, у рамках Днів Болгарії в Україні в нашій державі перебувала офіційна делегація цієї країни на чолі з віце-президентом Республіки Болгарія Тодором Кавалджієвим. Учора Тодора Кавалджієва прийняв заступник Голови Верховної Ради Віктор Мусіяка. Він зазначив, що «болгарські дні», безперечно, вплинуть на пожвавлення не лише культурних, а й політичних відносин між нашими країнами. «Це було справді велике свято, — сказав Т. Кавалджієв. —Україно-болгарська дружба має глибоке коріння. Адже ми — слов'яни, православні, а українські солдати не раз визволяли Болгарію від іноземного гноблення».

Імпічмент: хто кого компрометує

Комітет Верховної Ради України з питань правової політики і судово-правової реформи провів прес-конференцію, присвячену реакції громадськості, особливо засобів масової інформації, на його рішення рекомендувати парламентові розпочати процедуру імпічменту Президентові.

Суть вступного слова-звернення до журналістів (їх значна кількість вразила організаторів події) і подальшої дискусії звелася до відповіді на запитання: зроблений народними депутатами крок є рішучою спробою вплинути на Президента чи намаганням розіграти черговий політичний спектакль? До речі, саме в останньому звинувачував ініціаторів Леонід Кучма.

(Закінчення на 2-й стор.).

P.S.

❍ Депутати Луганської міськради проголосували за відставку її голови Олексія Данилова.

❍ Уряд Швейцарії надав 200 тисяч доларів для здійснення програми впровадження в Україні нових гнучких систем професійного навчання.

❍ У Львові відбулася презентація моделі першого українського автобуса для рейсів далекого сполучення А-171, розробленого ВАТ «Укравтобуспром».

❍ Авіабомбу часів Великої Вітчизняної війни виявлено під час земляних робіт у Кам'янці-Подільському Хмельницької області.

❍ Сьогодні в Національній філармонії України відкривається новий концертний сезон.

❍ У Києві стартує міжнародний кінофестиваль «Молодість».

У номер

Взаємодія потрібна

Представники депутатської групи у Верховній Раді «Незалежні» зустрілися з Президентом України Леонідом Кучмою.

Обговорювалися питання доцільності внесення змін до Конституції нинішнім складом парламенту і необхідність рішення щодо цього Конституційного суду. Під час розмови йшлося про налагодження взаємодії між главою держави і найвищим законодавчим органом країни. Вносили пропозиції про створення узгоджувальних груп для вирішення проблем застосування права вето Президентом щодо окремих прийнятих Верховною Радою законів.

Президент має пропозиції

Глава держави звернувся із листом до народних депутатів, у якому висловив прохання ще раз розглянути і прийняти його пропозиції у новій редакції до Закону «Про місцеві державні адміністрації», які були доопрацьовані, узгоджені з відповідною тимчасовою комісією парламенту та Кабінетом міністрів.

Глава держави змушений був звернутися до народних депутатів, адже до подальшої долі Закону України «Про місцеві державні адміністрації» нині прикута надзвичайна увага. Президент підкреслює, що достатніх підстав для його підписання він не мав, бо окремі його положення не відповідають Конституції України. Попередні звернення Президента до парламенту були продиктовані необхідністю чіткіше виписати окремі його норми, привести їх у відповідність із Основним Законом країни. Проте, йдеться у листі глави держави до Верховної Ради, здебільшого ці пропозиції не ставилися на голосування.

Вітаємо!

Виповнилося 50 років Миколі Миколайовичу МІЩЕНКУ, радникові Голови Верховної Ради України, другові нашої газети. До численних щирих привітань керівництва ВР, народних депутатів, колег і друзів щиро приєднується «Голос України». Здоров'я, щастя, добробуту!

Парламентська хроніка

Самоврядування – це політика

Вечірнє засідання 16 вересня

Проект закону України про благодійництво та благодійні організації тривалий час був предметом протистояння між різними політичними групами. Але й вони відступили перед рішучістю головуючого на засіданні заступника Голови Верховної Ради України Віктора Мусіяки та голови Комітету з питань культури і духовності Михайла Косіва і, нарешті, прийняли цей закон.

А розпочалося вечірнє засідання розглядом проекту закону України про вибори органів та посадових осіб місцевого самоврядування в Україні. Думки висловлювали різні.

— Закон треба обов'язково приймати, адже він істотно впливає на вибори місцевої влади, — висловив своє ставлення до проекту народний депутат Петро Шейко.

— Закон приймати не можна, адже ним фактично ліквідуються ради як органи місцевої влади, —відстоював протилежну думку народний депутат Анатолій Юрковський.

На вирішення долі проекту закону вплинуло традиційне різне розуміння депутатами ролі рад як самоврядних органів.

— Голова ради — це політична постать у регіоні, а не просто місцевий керівник, — звернувся до колег народний депутат Олександр Стешенко, пропонуючи конструктивно працювати над поданим законопроектом.

Але жоден з промовців не зумів переконати депутатський загал. Законопроект відправлено на доопрацювання в Комітет з питань державного будівництва, діяльності рад і самоврядування.

Потім народні депутати прийняли в другому читанні проект закону України про лізинг. На третє читання відправлено статті про сплату митного збору, податку на додану вартість і акцизних зборів під час ввезення об'єктів лізингу на митну територію України, а також статтю із заключними положеннями закону.

Віталій ГАЙЧУРСЬКИЙ.

Який варіант обрати, щоб бути обраним?

(Початок на 1-й стор.).

Леонід Кравчук, зазначивши, що він підтримує змішану систему, закликав шукати компроміс, бо головне завдання полягає у забезпеченні обрання наступної Верховної Ради. Євген Марчук закликав народних депутатів відкинути тактичні інтереси і позбутися затхлості минулого, бо якщо декотрі вважають, що мають шанс пройти через мажоритарний округ, то нехай позбудуться цих ілюзій, бо там давно вже все розписано. Отже, підтримавши пропозицію Сергія Соболева, він запропонував депутатам шукати компромісне рішення. Та вони так просто не даються, тому було вирішено провести голосування за всіма поданими постановами. Проте проекти постанов, які подали Олександр Стешенко та Василь Свято, передбачали запровадження змішаної системи виборів. А тому набрали, відповідно, лише 130 та 89 голосів. Але вже наступна постанова, запропонована Петром Шейком, набрала 208 голосів, і це стало повною несподіванкою, бо Петро Володимирович відстоює пропорційну систему виборів. Отже, якщо застосувати рейтингову систему оцінки, то з'ясовується, що за пропорційну систему проголосувало найбільше депутатів. Нагадаємо, що під час попереднього таємного голосування за змішану систему проголосував лише 171 депутат, а за мажоритарну — 157. Зважаючи на це, головуючий заступник Голови Верховної Ради Віктор Мусіяка запропонував ще раз проголосувати окремо за пропорційну, змішану та мажоритарну системи виборів. За них було подано, відповідно, 212, 203, 134 голоси. Отже,

головні події ще попереду.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Імпічмент: хто кого компрометує

(Початок на 1-й стор.).

Олександр Лавринович — заступник голови Комітету з питань правової політики і судово-правової реформи, під чиїм головуванням відбулося ініціативне засідання комітету, аргументовано обстоював думку про те, що народні депутати зробили правовий, а не політичний крок. «Усі громадяни України, в тому числі і Президент, мають усвідомити просту істину: якщо хочемо жити у правовій державі, мусимо свято виконувати норми Конституції».

На прес-конференції розповсюджували рішення Комітету з питань правової політики і судово-правової реформи, підписане його головою Володимиром Стретовичем, у якому ще раз викладено зміст ситуації: Президент застосував право вето щодо Закону України «Про місцеві державні адміністрації», Верховна Рада повторно розглянула закон і подолала президентське вето, прийнявши закон більш як двома третинами від її конституційного складу. Відповідно до ч. 4 ст. 94 Конституції України Президент зобов'язаний підписати цей закон й офіційно оприлюднити його протягом 10 днів. Але цього не сталося, бо, на думку народних обранців, Президент ухиляється від виконання обов'язків, покладених на нього Конституцією.

Ось чому учасники засідання комітету — представники різних політичних партій і парламентських фракцій — запропонували Верховній Раді України, відповідно до статті 111 Конституції України, ухвалити рішення про початок процедури імпічменту з усунення Леоніда Кучми з поста Президента.

Депутати — фахівці з юриспруденції аргументовано переконували аудиторію в законності цих рішень. Адже народні депутати Валерій Євдокимов та Віктор Медведчук поширюють у засобах масової інформації думки про те, що, мовляв, Президент має можливість користуватися правом вето безліч разів тощо.

На прес-конференції висловили міркування й опоненти депутатів — ініціаторів процедури імпічменту. Член Комітету з питань правової політики і судово-правової реформи Тарас Стецьків своє негативне ставлення до кроку колег пояснив тим, що, мовляв, зроблено його невчасно, адже це напередодні виборів може скомпрометувати українських лідерів перед світом.

Учасники дискусії, на мою думку, дійшли згоди, що не ініціювання імпічменту Президентові, а його неконституційні дії завдають шкоди престижу України на міжнародній арені, не сприяють внутрідержавній консолідації. Як наголосив Олександр Лавринович, за рекомендацією парламенту розпочати процес імпічменту проголосували сім депутатів, але в душі це рішення підтримало більше учасників засідання комітету.

Віталій АБЛІЦОВ.

Ан-140 став на крило

Тепер зичимо йому швидше стати на потік

Відомо, що виготовлятимуть новий літак сімейства «Анів» у Харкові й Самарі. До серійної програми може прилучитися і завод в Ісфахані як переможець представницького конкурсу, оголошеного два роки тому урядом Ірану. Можливий вихід літака на повітряні траси — початок 1999 року.

Поки що всі заплановані заходи проходять нормально, якщо не зважати на нештатну ситуацію 12 вересня. Після заміни двигуна літак здійнявся в перший свій випробний політ уранці 17 вересня. Конструкторів та екіпаж вітали керівники країни.

АвтоЗАЗ і ДЕУ відтепер разом

17 вересня в Києві укладено угоду про створення спільного підприємства з виробництва автомобілів в Україні між корейською компанією ДЕУ Груп та ВАТ АвтоЗАЗ. Статутний фонд спільного підприємства з 50 відсотками іноземного капіталу — 300 мільйонів доларів США. Угоду підписали генеральний директор АвтоЗАЗу Олександр Сотников і виконавчий віце-президент компанії ДЕУ-Мотор Янг-Нам Ванг.

Виробнича потужність СП, що буде розташоване на території АвтоЗАЗу в Запоріжжі, дасть змогу через 7 років виробляти 80 тис. нових «Таврій» з двигуном 1200 куб. см. та 150 тис. моделей ДЕУ: «Ланос», «Нубіра» і «Леганза» з ємкістю двигуна від 1500 до 2000 куб. см. За окремою угодою компанія також випускатиме 25 тис. автомобілей «Астра» концерну Дженерал Моторс/Опель.

Протягом наступних шести років СП планує вкласти 1,3 мільярда доларів США в модернізацію виробництва, нарощування виробничих потужностей та створення торгової та сервісної мережі по всій країні. У планах компанії також розробка нового двигуна та модернізація моделі АвтоЗАЗу — «Таврії».

Наші танки мають шанси

Новий український танк Т-84 має великі шанси перемогти в тендері на закупівлю бронетехніки, що його збирається провести Туреччина, заявив в інтерв'ю кореспондентові агентства «Інтерфакс-Україна» голова парламентського Комітету з питань оборони та держбезпеки Володимир Мухін.

Ця машина стане «сюрпризом» для іноземних конкурентів, додав він.

Економічна панорама

Відповідаючи на запитання про відповідність танка стандартам НАТО, В. Мухін зазначив: «Натовський стандарт на базі Т-84 можна виконати». Він також повідомив, що українська делегація вирушає для участі в тендері до Туреччини 23-го і перебуватиме там до 30 вересня.

Очікують, що переможець тендера одержить право поставити 1000 танків для турецької армії.

«Москву» ремонтують миколаївці

Найближчим часом Миколаївський суднобудівний завод ім. 61 комунара та Міністерство оборони Росії підпишуть контракт на завершення ремонтних робіт ракетного крейсера «Москва», збудованого на цьому заводі 1982 року для ВМС СРСР.

На сьогодні технічна готовність ремонтної частини корабля становить близько 60%. Згідно з орієнтовними розрахунками фахівців, для завершення ремонту потрібно 100 млрд. руб. Припускають, що фінансування замовлення буде здійснено за рахунок коштів російського військового відомства, а також мерії Москви. Нині загальний обсяг заборгованості становить близько 20 млрд. руб.

Здачу військового корабля замовникові намічено на літо наступного року, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Олександр МОРОЗ, Голова Верховної Ради України

Піклуючись про день сьогоднішній, не втратити перспективи

(Початок на 1-й стор.).

Економічний «блок» питань, внесених на розгляд восьмої сесії Верховної Ради України, є найбільшим за обсягом і, безумовно, одним із найважливіших за значенням. Це пов'язано передусім із реаліями соціально-економічної ситуації в державі. Незважаючи на незначні позитивні ознаки локального характеру (відносне збільшення надходжень до бюджету, стабільність гривні, зменшення банківських процентних ставок), соціально-економічна ситуація залишається дуже складною. І справа не тільки у значному падінні виробництва на фоні оптимістичних заяв про «рік початку зростання», що звучали зовсім недавно. Вкрай негативною залишається структура цього падіння. Так, за січень-липень поточного року валовий внутрішній продукт зменшився на 6,9 %, промислове виробництво — на 3,8 %, що свідчить про неефективність роботи промислового сектора економіки України, падіння його прибутковості, конкурентоспроможності та рентабельності. Як наслідок, за перше півріччя цього року в Україну було ввезено товарів на 2 млрд. 48 млн. доларів більше, ніж експортовано з України. І все це під розмови про захист власного товаровиробника. До речі, за такий же період минулого року, коли подібного «захисту» ще не було, сальдо становило не «мінус», а плюс 375 млн. доларів.

Зрозуміло, що від'ємна різниця в зовнішній торгівлі лягає на плечі громадян України у вигляді зовнішнього державного боргу, який на 1 серпня цього року становив 9 млрд. 241 млн. доларів, тобто понад 180 доларів на кожного жителя України, враховуючи немовлят. А видатки на обслуговування державного зовнішнього боргу за перше півріччя становили 762 млн. гривень. А є ще і внутрішній державний борг, обсяги якого невпинно зростають. Це тема окремої розмови, що потребує від Кабінету міністрів попереднього глибокого аналізу ситуації.

Уряд уже вніс до Верховної Ради дев'ять законопроектів стосовно змін до законів з питань оподаткування, які він вважає необхідними для формування проекту державного бюджету на 1998 рік. До Верховної Ради з цього приводу звернувся і Президент України з проханням розглянути зазначені законопроекти у першочерговому порядку як невідкладні. Принципово погоджуючись із такою постановкою питання, хочу все-таки застерегти нас усіх від помилок минулого року, коли спроби зробити, так би мовити, «податкову революцію» реалізувалися у вигляді недосконалих законопроектів, внесених урядом до парламенту, і піврічним запізненням із прийняттям державного бюджету. Тому не варто знову жорстко пов'язувати два ці питання — податкову реформу (чи її перший етап, як сказано в листі Президента), яка різновекторно триває ось уже п'ять років, і прийняття державного бюджету на 1998 рік. На мій погляд, треба терміново прийняти лише ті зміни до податкових законів, які випливають із стратегії формування державного бюджету на 1998 рік. А податкова реформа повинна мати свою концепцію, розкриту в тому числі і в проекті Податкового кодексу, про який багато розмов, але якого ще ніхто не бачив.

Питання послідовності, пріоритетності розгляду податкових законів — це важливий, проте, так би мовити, формальний бік справи. Інше питання полягає у спрямованості державного бюджету на 1998 рік. Останній, по-перше, має відображати державну політику у головних сферах суспільного життя; по-друге, він має бути засобом реалізації програми діяльності Кабінету міністрів України впродовж наступного року та враховувати потреби розвитку України хоча б на найближчий період. Жаль, що не було вчасно прийнято запропоновані мною пропозиції до бюджетної резолюції на 1998 рік, якими уряду пропонувалося поряд із проектом державного бюджету на 1998 рік розробити основні показники його доходів та видатків на 1999 рік. Сьогодні ми мали б цілісну картину у вигляді двох проектів, а потім і законів — програми дій уряду на 1998—1999 роки і державного бюджету на 1998 рік та основних його показників на 1999 рік.

Прем'єр-міністр звернувся з листом до Голови Верховної Ради і до голів її комітетів з проханням надіслати свої пропозиції до проекту програми дій уряду, яка розробляється Кабінетом міністрів. Проте хочу сказати, що вже сьогодні уряд не тільки може, а, власне, зобов'язаний використати все, що раніше схвалено Верховною Радою з цього приводу. Це насамперед затверджені Верховною Радою України у червні 1994 року «Основні засади і напрями становлення економіки України у кризовий період». Логічним продовженням цього документа були схвалені Верховною Радою у жовтні 1994 року основні положення доповіді Президента України «Про основні засади економічної та соціальної політики». Сюди ж варто віднести національні і ключові галузеві програми, концепції і, звичайно ж, закони.

Треба зробити все можливе, щоб розгляд проекту державного бюджету на 1998 рік було здійснено у терміни, визначені Конституцією України, що потребує узгоджених дій парламенту, Президента, уряду.

Згадуючи про програму діяльності чергового уряду, не можу не зауважити, що в попередніх випадках Верховна Рада України схвалювала аналогічні програми, не маючи **легального орієнтира** або загального юридичного критерію, на підставі якого мала б формуватися програма діяльності Кабінету міністрів України. Таким орієнтиром не можуть бути так званий «курс Президента» чи будь-які документи загального характеру, в яких Президент України формулює своє бачення проблем внутрішньої і зовнішньої політики, бо Конституція України не передбачає їх юридичного статусу.

Єдино можливим і таким, що відповідає Основному Закону України, є ось що. Верховна Рада України на підставі пункту 5 ст.85 Конституції України **законодавчо** визначає засади внутрішньої і зовнішньої політики, в розробці яких беруть участь Кабінет міністрів України, інші суб'єкти права законодавчої ініціативи і щодо яких може висловити свої пропозиції також Президент України.

Окрім безпосереднього значення зв'язку між засадами внутрішньої і зовнішньої політики і програмою діяльності уряду запровадження на практиці такої **конституційної** процедури дозволяє знівелювати деякі недоліки в організації державної влади, викликані недостатньою взаємною залежністю та зв'язком між вищим законодавчим та центральними виконавчими органами влади. З другого боку, така процедура гарантує наступність у здійсненні економічних перетворень, визначеність економічної політики взагалі. Бо й справді, спираючись на практику, парламент мав би за останні три роки розглядати і приймати рішення щодо не менш як чотирьох урядових програм (у кращому разі), що дискредитувало б повністю програму як документ. Крім того, хто дав би відповідь на питання: а що робити з програмою (трирічною), котру розглянуто минулого року? Чому вона має змінюватися, тим паче, що склад Кабінету міністрів відчутних змін не зазнав? Наскільки ж **визначений** у своїх межах проголошуваний курс, якого нібито дотримуються усі швидко змінювані уряди, висуваючи при тому різні програми? Напевне, відповідь може зводитися до політичного висновку — розгляд щораз нової програми передбачає створення умов для незалежності уряду від парламенту. За перманентної змінюваності уряду це означає порушення конституційних положень щодо підзвітності і підконтрольності уряду перед парламентом.

Щоб така практика не тривала надалі, потрібно реалізувати визначений Конституцією механізм, а саме: Верховна Рада розробляє основні засади внутрішньої і зовнішньої політики, а уряд на цій основі пропонує програму своєї діяльності. За потреби змінити уряд новий Прем'єр знатиме — під які орієнтири він мусить добирати новий склад Кабінету міністрів. За інших умов сумнівно говорити про послідовність економічної (зокрема) політики, сталість законодавства, взаємну відповідальність органів і гілок влади, отже, і про стабільність суспільства. Такий поворот до конституційної організації державного життя повинна зробити Верховна Рада, і саме тепер.

Щодо законодавчого забезпечення наступних виборів.

Вибори до Верховної Ради України та до місцевих рад повинні відбутися наступної весни. Проте доводиться визнати, що держава сьогодні не готова до проведення наступної виборчої кампанії. Найперше — немає якісного виборчого законодавства. Немає закону про Центральну виборчу комісію, на основі якого остання повинна бути сформована відповідно до Конституції України. А технологія виборів вимагає не пізніш як у вересні вирішити ці проблеми.

До цього законодавчого пакета, якщо буде прийнято закон про вибори на основі змішаної системи, слід додати ще прийняття закону про політичні партії.

Після прийняття Конституції України своєрідним лакмусовим папірцем стало питання парламентської реформи, яка є наріжним каменем спрямованості законодавчого органу України, готовності парламенту до здійснення в Україні великомасштабної державно-правової реформи, взагалі до реформування суспільства. Мені уже доводилося говорити про необхідність пріоритетного реформування державної влади насамперед для зупинення системної кризи та проведення нагальних соціально-економічних реформ. Якщо це так, то цілком зрозуміло, що упереджуючою має бути саме парламентська реформа. Тобто, ініціюючи державно-правову реформу, Верховна Рада України мусить розпочинати з себе, з реорганізації власної структури та удосконалення законодавчого процесу.

Для цього нам треба схвалити насамперед загальну концепцію державно-правової реформи в Україні, яка уже розробляється у комітетах, депутатських групах і фракціях, а також концепцію парламентської реформи, підготовка якої завершується. У контексті даної концепції має бути прийнято цілий пакет актів парламентського права, в тому числі визначено оптимальний склад комітетів Верховної Ради України, прийнято закон про комітети; внесено зміни до закону про статус народних депутатів України; прийнято закони про Регламент Верховної Ради України, про закони і законодавчу діяльність, закон про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини. У зв'язку з цим слід передбачити реорганізацію апарату Верховної Ради, удосконалення технології законотворчої діяльності, форм парламентського контролю та інше.

Визначаючи головні завдання, якими зумовлюється характер поточної сесії, не можна, звичайно, абстрагуватися від тих проблем, котрі щоденно виникають і так чи інакше впливають на загальну організацію діяльності законодавчого органу України.

По-перше, Верховною Радою України раніше були розглянуті та прийняті в першому та другому читаннях десятки законопроектів, в тому числі надзвичайно актуальних. По-друге, залишаються нечинними понад тридцять законів, прийнятих Верховною Радою України, щодо яких Президентом України застосовано право «вето». Очевидно, що необхідно попрацювати над цими законами, щоб великий обсяг роботи парламенту не виявився марним.

Що ж до законопроектів, які потребують розгляду у другому і третьому читаннях та остаточного прийняття, тут, очевидно, слід було б зосередити зусилля на найбільш важливих соціальних та економічних законах. У соціальній сфері, наприклад, це «рамковий» закон про загальнообов'язкове соціальне страхування, що є основою для прийняття наступних законів з конкретних видів соціального страхування (пенсійного, у разі хвороби, від нещасних випадків на виробництві тощо). Це низка законопроектів, які регулюють трудові відносини, про порядок вирішення колективних трудових спорів (конфліктів), про професійні спілки, про зайнятість населення і т. д.

В економічній сфері це насамперед законопроекти, які регулюють кредитно-банківську систему (про Національний банк України, про валютне регулювання, про фінансові операції); фондовий ринок (про цінні папери та фондову біржу, про електронний обіг цінних паперів та систему національного депозитарію); інвестиційний режим (про режим іноземного інвестування); антимонопольне регулювання (про природні монополії); відносини власності (про перелік майнових комплексів підприємств, організацій, їх структурних підрозділів, що не підлягають приватизації; про довірче управління майном; про оренду державного майна; про лізинг).

Особливо слід наголосити на потребі невідкладного прийняття пакета законів про блокування процесів «тінізації» економіки України, зокрема, про систему бухгалтерського обліку і звітності в Україні, про декларування доходів та майна фізичних осіб та інші. У цьому зв'язку потребують також розгляду та прийняття ряд законопроектів із загальних питань економічного регулювання (закон про амортизацію та інші).

Треба також дуже уважно проаналізувати приватизаційні процеси, бо саме тепер визначається майбутнє України. Чи вона розвиватиметься самостійно на основі власного капіталу, чи тут будуть чужі господарі? Повторюю, саме тепер, коли приватизація торкається стратегічних галузей і підприємств, ми повинні всі зміни, що тут відбуваються, перевести в ЗАКОННУ (і тільки!) площину, відбити охоту втручатися в цю справу усіх, хто хотів би за винагороду у вигляді власного «навару» розтринькати загальнонародне багатство. Це проблема і економіки, і високої політики, і боротьби зі злочинністю, можливо, найголовніша проблема для нашого часу.

Принциповим питанням, яке залишилося не розглянутим на попередній сесії, є стан законності в Україні. Враховуючи численні порушення закону, які мають місце в діяльності органів влади і на місцях, і в центрі, особливо в діяльності правоохоронних органів, Верховна Рада України повинна, в порядку здійснення парламентського контролю, дати належну політичну оцінку ситуації, що склалась у сфері виконання законів України.

Отже, перед парламентом України на завершальному етапі його діяльності стоять непрості завдання, вирішення яких потребуватиме не лише злагодженої напруженої роботи, а й творчого, ініціативного підходу. Чи зможе нинішній склад Верховної Ради України з честю завершити свою роботу — покаже час. Сподіваюся, що запасу мудрості, виваженості й сил у переважної більшості народних депутатів вистачить для того, щоб відповідь була позитивна. Цього чекають від нас виборці.

Спонсор лотереї «ГУ»-97

Вищий пілотаж банківського сервісу

ДИРЕКЦІЯ *банку «Україна» у Полтавській області має 26 відділень, чимало філій, віддалених робочих місць та систему «клієнт—банк».*

Активно працюючи на ринку банківських послуг і з юридичними, і з фізичними особами, за допомогою найсучасніших банківських технологій «Україна» пропонує широкий спектр послуг населенню. Найбільшу увагу заслуговує те, що операції за вкладами здійснюються через комп'ютерну систему. Такий рівень сервісу відповідає міжнародним стандартам. Тут вам запропонують гривневу дебетову пластикову картку з магнітною стрічкою, яку використовують замість звичної ощадної книжки. Картка має досить привабливий вигляд, багатокольорова, з фотографією вкладника, нею можна виконувати операції широкого спектра. Зокрема — отримувати заробітну плату, пенсію, авторські гонорари, кошти за здану сільськогосподарську продукцію. А ще — здійснювати будь-які платежі з купівлі-продажу будівель, автомобілів тощо.

Ваша картка дасть вам змогу отримати готівку в банку чи доручити, скажімо, йому розрахуватися за комунальні послуги. Перевага безпаперових технологій незаперечна: адже під час фізичних операцій ні клієнт, ні оператор не заповнює жодних паперів — усе перевіряє, записує комп'ютер. Власники пластикової картки можуть надати право користуватися своїм рахунком членам сім'ї або іншим особам. Сторонні особи в разі втрати або крадіжки картки нею все одно не скористаються, бо не знають спеціального коду, який дає доступ до рахунка клієнта.

Логіка розвитку банку «Україна» спрямована на те, щоб підвищити якість обслуговування, послідовно запроваджуючи елементи банківського сервісу, характерні для нормально функціонуючого банку економічно розвиненої країни.

І останнє. Банк працює в суботу та неділю з 9 до 15 години за адресою: місто Полтава, вул. Шевченка, 3.

Григорій ГРИНЬ.

Полтава.

Фото **Олександра КЛИМЕНКА.**

Буде воїнам — по шапці!

ПРИВАТНЕ *підприємство «Меркурій» із Луцька заснував будівельник за професією Анатолій Рачко — за порадою сина Олега, дочки Ольги та зятя Миколи. Його діти свого часу працювали закрійниками в міських ательє, мали досвід кравецької справи. Ось так і з'явилося єдине на Волині підприємство, в якому серйозно займаються вичинкою і пошиттям хутрових виробів.*

Якось випадково Анатолій Дмитрович зіткнувся з проблемою: люди, які розводять кролів, тримають нутрії, не знають, куди здати для вичинки шкурки. Особливо це стосується сільських мешканців. А якщо деякі умільці і займаються вичинкою, то роблять це дуже примітивно.

— І я вирішив поставити цю справу на промислову основу, — розповідає Анатолій Рачко. — Мене підтримали мої діти. Взяли в оренду приміщення, уклали угоди із заготконторами, працівники яких збирають у селах хутрові шкурки для вичинок. Відкрили цех з пошиття хутрових виробів. І до нас потягнулися люди...

Сьогодні на підприємстві працюють 50 чоловік. За перші зароблені кошти придбали нову технологічну лінію з вичинки хутрових шкурок. Найбільше переробляємо шкурок кроля: за рік — більш як 15 тисяч штук. З'явилося хутро, отже, можна шити різні вироби. Вивчивши попит, вирішили звернути увагу на пошиття хутряних виробів дитячого асортименту. Цього року вже пошили 8 тисяч дитячих шубок. Їх відправили торговим підприємствам Волинської, Херсонської, Житомирської, Рівненської та Київської областей.

Є домовленість, що хутряні вироби відправлятимемо в деякі північні райони Росії. Хочемо розширювати виробництво. Нам потрібні кошти, адже наші вироби мають попит. Ось недавно отримали солідне замовлення для української армії: шитимемо шапки-вушанки, теплі рукавиці, білизну, зимові бушлати... Плани в нас великі.

Нині тут працюють 30 висококваліфікованих кравців з пошиття хутряних виробів, які можуть передавати свій досвід іншим. І «Меркурій» отримав дозвіл на підготовку майстрів з хутряного виробництва. Відкриваються шестимісячні курси, де навчатимуться 25 чоловік.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

Чудова сімдесятка та інші

ВІДПОВІДНО *до урядової санкції ФДМУ дозволив розміщувати акції сімдесяти потужних підприємств вітчизняної економіки.*

У переліку — велети найпринадніших галузей: електроенергетики, металургії, машинобудування, хімічної, паперової та деревообробної індустрій. Це, зокрема, ДАЕК «Дніпроенерго», «Волиньобленерго», «Житомиробленерго», ВАТ «Гідросила», «Тогмаш», «Жидачівський ЦПК», «Авдіївський коксохімічний завод», «Полтавський алмазний завод», «Макіївський металургійний комбінат», «Луцький підшипниковий завод», «Черкаський завод телеграфної апаратури» і «Миколаївцемент».

Передбачено, що пакети акцій більшості об'єктів продаватимуть на комерційних конкурсах. Пакети акцій, схоже, будуть солідні.

Раніше плани розміщення акцій багатьох із «чудової сімдесятки» взагалі не передбачали продажу корпоративних цінних паперів за грошові кошти. Саме з цієї причини і з'явилася потреба переглянути структуру реалізації акціонерного капіталу.

У планах ФДМУ — істотно збільшити кількість пакетів акцій, що їх пропонуватимуть на продаж фондові біржі. У вересні, наприклад, на організованих ринках цінних паперів виставлятимуть акції 58 об'єктів, загальна номінальна вартість яких становитиме 3904 тисячі гривень. Серед продавців найпривабливішими емітентами, звісно, будуть, «Точмедприлад» (Харків, 25 відсотків статутного фонду), «Закарпаттянафтопродукт (Ужгород, 0,54 відсотка)» і «Чернігівнафтопродукт» (Чернігів, 26 відсотків).

Утім, справжні жнива, можливо, очікують у жовтні, коли на біржові торги запропонують пакети 130 об'єктів сумарною номінальною вартістю до 50 млн. грн.

Віктор ТЕРЕН.

За конкурсами і без

ЯКЩО *в 1995 році на Одещині було роздержавлено 971 об'єкт малої приватизації, в наступному — 670, то за вісім місяців року нинішнього — лиш 166 об'єктів.*

— Це чому ж? — запитую першого заступника начальника Одеського регіонального відділення Фонду держмайна Олександра Козлова. — Гірше почали працювати?

— Ні, мабуть, надто добре попрацювали в роки минулі, — напівжартома відповідає він. — А коли серйозно, то «пік» малої приватизації минув, більшість наявних в області об'єктів уже роздержавлено, підбираємо, даруйте за вислів, «хвости».

Оте підбирання «хвостів» займе, очевидно, ще немало часу: на наступний рік, скажімо, прогнозується роздержавити ще десь 200 об'єктів, тобто стільки ж, скільки намічається цього року. Буде робота, певно, й у подальшому. Робота, як правило, марудна й непроста, не те, що в «пікові» періоди. Тоді з більшістю об'єктів все було ясно: тільки готуй чітко визначений обсяг документації, продавай об'єкт чи то трудовому колективу, який взяв його в оренду з правом подальшого викупу, або пропонуй на аукціон, — та клади до державної кишені грошики. А тепер об'єкти пішли здебільшого «важкі», «проблемні». Що це означає? Те, що одні взагалі ніде на обліку не значаться, їх просто ще треба виявляти, другі — з сумнівними документами, які слід перевірити й уточнити, треті — з нечітко вираженою формою власності (чи то вони державні, чи комунальні, а чи й, скажімо, споживчої кооперації). А декотрі лиш виокремлюються у самостійні з інших об'єктів, їх треба вчасно «виловити».

Саме з цією метою проводять нині і вестимуть у майбутньому інвентаризацію майна, що не увійшло до статутних фондів новостворюваних акціонерних товариств. Робота досить об'ємна і складна, але вкрай потрібна. По-перше, за «бортом» власності не залишаться чималі майнові цінності, які просто можуть бути розтягнуті чи прийдуть у непридатність; по-друге, таки не зайві будуть для бюджету ті гривні, що їх у результаті реалізації об'єктів виручать. Отож висловлювання на кшталт: «А що там залишилося, час згортати оту малу приватизацію», — безпідставні і шкідливі. Бо дещо все-таки залишилося. Це і об'єкти соцкультпобуту (клуби, медпункти, магазини, побутові майстерні), яких саме і не вводять здебільшого до статутних фондів АТ виробничого характеру, і «вбудовані» у відомче житло, що тепер передається органам місцевого самоврядування, приміщення загального призначення (той же соцкультпобут), і безліч незавершених будов у містах і селах, і ще дещо.

Характерна особливість нинішнього етапу: хоча кількість об'єктів, що приватизуються, і зменшується, зате зростають обсяги приватизації за грошові кошти, а не за приватизаційні майнові сертифікати. Тобто трудові колективи свого часу з якихось причин об'єкти не викупили — і тепер їх пропонують на аукціони, продають за «живі» гроші. Що, між іншим, не виключає участі в торгах тим самих трудових колективів. Водночас із вжитку та з практики вилучено, після прийняття 3 червня нинішнього року Закону України «Про державну програму приватизації», таке поняття, як «товариство покупців». І це, вважають у регіональному відділенні Фонду держмайна, добре, адже суб'єкт приватизації під таким поняттям — це щось надто розмите, не конкретне, відповідальність такого товариства за подальше використання об'єкта досить умовна. Тепер, щоб узяти участь у приватизації, члени трудових колективів чи просто громадяни мають спочатку створити господарські товариства, — зі своїм статутом, з визначенням платоспроможності й подальшої перспективи господарювання. А це вже зовсім інше: видно, на що такі товариства здатні з точки зору фінансів, і забезпечення експлуатації придбаного об'єкта.

— І що ж, оті господарські товариства, інші суб'єкти приватизації влаштовують черги на придбання пропонованих об'єктів, змагаються в конкурсах? — цікавлюся у О. Козлова.

— Зважаючи, що виставлено. На соцкультпобут попит більший, на об'єкти виробничого призначення — нижчий. Це й зрозуміло, в останнє, щоб почало працювати, треба більше коштів вкласти та й віддачу чекати довше. Нерідко пропонуємо об'єкти на аукціони по кілька разів, потім, якщо не вдалося реалізувати, йдемо на простий продаж. Знижуючи, коли цього потребують обставини, ціни. Одне слово, прагнемо діяти не шаблонно. І, дивись, по 12 — 15 об'єктів малої приватиза щомісяця таки роздержавлюємо. Поступово зникають зі вжитку такі поняття, як «пустуюче приміщення», «незавершене будівництво», «безгосподний об'єкт». Усе, в що свого часу було вкладено народні кошти, має давати користь. І господар, який на придбання об'єкта витрачається з власної кишені, рано чи пізно, певен, таки матиме від нього віддачу.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Фото **Олександра КЛИМЕНКА.**

УКРАЇНА НАМАГАЄТЬСЯ ПІДНЯТИ ЕКОНОМІКУ ДО ЄВРОПЕЙСЬКИХ СТАНДАРТІВ

Чи вдається це їй?

НОВОМУ Прем'єр-міністрові України Валерію Пустовойтенку у спадок залишилися шокуючі реформи з мізерним рівнем іноземних капіталовкладень в 1,2 млн. доларів...

«Найбільш недосліджений європейський ринок» (цитата з офіційної літератури) розчарував інвесторів. Протягом 6 років незалежності приватизація просувається черепашачою ходою. У липні міжнародні експерти були підбадьорені відставкою, на їхній погляд, антиреформаторського Прем'єр-міністра Павла Лазаренка. Держбюджет нарешті прийняли, хоч і на 7 місяців пізніше. Слабкий приплив інвестицій згубно впливає на розвиток економіки в країні. Цього року ситуація трохи поліпшилася: інфляція була невеликою. «В Україні процес реформ є найслабшим», — зазначає Майкл Фрідлендер, голова економічної дослідницької організації «Nomura International» в Лондоні.—Іноземні інвестиції мають на меті реструктуризацію і розвиток експорту й індустрії».

Типовою для України є ситуація, коли в березні Motorola Inc. відмовилася від потенційно вигідної угоди, через нестабільну економічну ситуацію в країні.

Іноземні інвестори вже звикли до незрозумілих дій уряду і чиновницького хабарництва, але найбільшою проблемою, як на них, є українська нелогічна, складна система оподаткування. Влада вимагає суми податків понад 100%, дуже часто наперед і без попереджень. Компанії, яких ці податки не злякали і не штовхнули на банкрутство, пішли в підпілля. «Коли почалися перетворення в Україні, тіньова економіка становила 12% від загального рівня. Сьогодні це — 50%»,—говорить Даніель Кофман, колишній представник Світового банку в Україні.

У дослідженні, що охоплює матеріали 50 фірм Києва та Львова, Кофман доводить, що український режим оподаткування породив систематичний обман. Фірми, як правило, приховують 40% своїх прибутків, завищують витрати за 135% і, завдяки складній системі оподаткування заробітної плати, до якої входять соціальні страхування і спеціальні чорнобильські фонди, занижують свої виплати у зарплаті до 51%. Кофман вважає, що високі податки можна пояснити нашою некомпетентністю в залученні іноземного капіталу й неспроможністю Мінфіну скористатися державним прибутком.

Справді заважає бюрократизм: іноземній компанії доводиться витрачати багато часу на такі речі, як отримання ліцензії та інші «паперові» роботи. Приклади Кофмана показують, що 1996 року компанії витрачали 40% часу із робочого дня для врегулювання стосунків з владою, на 10% більше, ніж у 1995 року. В Росії на це йде 30%, у Литві — лише 15%, а в країнах, де розвивається ринкова економіка (наприклад, Ель-Сальвадор)— менше, ніж 8%.

Ці цифри частково пояснюють, чому приватні фірми воліють залишатися «в тіні». Тут вони, принаймні, чітко знають, яку суму їм треба заплатити мафії. Такі компанії не лише не поповнюють (за рахунок податків) казну, а й, оскільки вони офіційно не існують, не можуть брати позики в легітимних джерел і тому не розвиваються. Це, в свою чергу, затримує розвиток України.

За матеріалами «International Herald Tribun» (серпень, 1997) підготувала Оксана БУНЬКІВСЬКА.

УЛЬТИМАТУМ ЯК ПЕРШИЙ КРОК ДО ПЕРЕГОВОРІВ

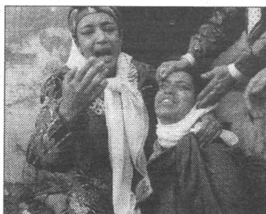
ІСЛАМСЬКИЙ фронт порятунку заявив, що призупиняє будь-які контакти з алжирською владою. Про це повідомляється в комюніке ІФП, опублікованому газетою «Аш-Шарк аль-Аусат», яка базується в Лондоні.

Як єдину умову відновлення діалогу керівництво ІФП висунуло вимогу «відміни незаконного ув'язнення» його лідера Аббаса Мадані. У документі стверджується, що ця позиція стала «наслідком» недавніх масових «варварських» розправ над мирним населенням в Алжирі.

За оцінкою керівництва фронту, алжирська влада «серйозно не працює над тим, щоб знайти адекватне, всеохоплююче, політичне рішення кризи», яка потрясає країну. В комюніке підкреслюється, що тільки Аббас Мадані здатний вести якісь переговори від імені ІФП та його структур».

Водночас газета опублікувала інтерв'ю представника тимчасового виконавчого бюро ІФП, члена Маджліс аш-Шура (консультативного органу керівництва) фронту Ахмеда Зауї, який стверджує, що «алжирський режим насправді не шукає миру». Він, як раніше і Аббас Мадані та лідер опозиційного фронту соціалістичних сил Хосин Аїт Ахмед, висунув вимогу створення міжнародної комісії, яка повинна прибути до Алжиру, щоб вивчити ситуацію на місці.

«Аш-Шарк аль-Аусат» не уточнює, в якій саме керівній структурі ІФП народився опублікований газетний документ. На сьогодні таких структур щонайменше три: тимчасове виконавче бюро, яке базується в Німеччині, керівництво так званої парламентської фракції ІФП за кордоном, яке перебуває в США, а також група членів Маджліс аш-Шура, які залишилися на свободі в Алжирі.

Війна між ісламськими фундаменталістами та владою несе лише горе простим алжирцям (знімок AFP/DPA).

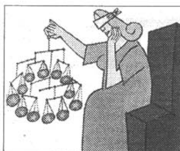
Як відомо, лідер ІФП Аббас Мадані був умовно-достроково звільнений у липні цього року після того, як відбув у в'язниці половину з присудженого йому строку в 12 років. Головна умова його звільнення — відмова від політичної діяльності. Після масового вбивства мирного населення 29 серпня в Сиди-Раїс, де, за різними оцінками, загинули від 200 до 300 чоловік, він звернувся з листом до генерального секретаря ООН, в якому він вимагав втручання міжнародного співтовариства в алжирські справи. Цей демарш алжирська влада розцінила як порушення А. Мадані взятих ним на себе зобов'язань під час звільнення. Вони змінили запобіжний захід, помістивши лідера ІФП фактично під домашній арешт.

Багато хто в Алжирі пов'язує звільнення Мадані в липні і кампанію насильства, що піднялася потім. Ці дві події вважаються ланками одного ланцюга, які в кінцевому підсумку повинні були переконати алжирську владу в тому, що Мадані — справді єдина політична фігура, здатна зупинити насильство, а також призвести до легалізації ІФП, забороненої ще 1992 року. У зв'язку з цим багато світських політичних діячів Алжиру прямо звинувачують Мадані в тому, що для досягнення своїх політичних цілей він ініціював кампанію насильства.

Хроніка. Факти. Події

● *Брюсель*

Великобританію на лаву підсудних!

Європейський союз має намір подати на Великобританію в суд за порушення Лондоном ембарго на поставки до Європи яловичини, яка може бути вражена губчастою енцефалопатією — «коров'ячим сказом».

● *Афіни*

Шеварднадзе нагороджено премією

Престижну премію Міжнародного фонду імені Александра Онассіса за міжнародне взаєморозуміння та соціальні досягнення вручено президентові Грузії Едуарду Шеварднадзе на урочистій церемонії, що відбулася в афінській концертній залі «Мегаро мусікіс» у присутності прем'єр-міністра Греції Константиноса Сімітіса. Шеварднадзе нагороджено за «особистий і рішучий внесок у формування важливої глави сучасної світової історії як міністра закордонних справ колишнього Радянського Союзу, так і президента Грузії».

● *Лондон*

Блер сказав би «так»

Прем'єр-міністр Великобританії Тоні Блер звернувся з закликом до жителів Уельсу віддати свої голоси за створення в регіоні дорадчої асамблеї під час сьогоднішнього референдуму. «Якби мені було надано можливість узяти участь у референдумі, я би, напевно, сказав «так» уельському парламентові», — заявив глава британського уряду на одній із зустрічей з населенням у Північному Уельсі.

● *Тирана*

Купуйте паски і затягуйтеся

Албанський парламент ухвалив пропозицію лівого уряду країни на чолі з соціалістом Фатосом Нано запровадити низку жорстких заходів з метою оздоровлення національної економіки, що переживає зараз інфляцію. Зокрема, парламентарії схвалили підготовлений урядом за рекомендацією Міжнародного валютного фонду документ про підвищення ставки податку на додану вартість, але обмежили розміри його підвищення з нинішніх 12,5 до 20 відсотків проти 22 відсотків, запропонованих Радою міністрів. Водночас парламент проголосував за підвищення розміру податку на доходи від нерухомості з 10 до 20 відсотків.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних агентств.

Катер у подарунок

Уряд Туреччини прийняв рішення безоплатно передати грузинським прикордонникам два кораблі берегової охорони. Турецьке військове відомство вже поінформувало про це командування прикордонних військ Грузії, повідомив учора кореспондентові ІТАР-ТАКС голова департаменту охорони державного кордону Грузії, командувач прикордонними військами республіки генерал-майор Валерій Чхеїдзе.

Нагадаємо: раніше такий подарунок (щоправда, один катер) зробила Грузії Україна.

Абу жадає крові ізраїльтян та Арафата

ВСЬОГО лише в 40 тисяч доларів оцінили палестинські екстремісти життя глави автономії на Західному березі річки Йордан і в секторі Газа, голови Виконкому ОВП Ясіра Арафата.

Як повідомило кувейтське інформаційне агентство (КУНА), саме таку ціну один з найвідоміших у світі терористів Абу Нідаль заплатив за заплановану фізичну ліквідацію палестинського лідера. Однак за день до планованого вбивства четверо ймовірних виконавців теракту було заарештовано палестинською службою безпеки.

Абу Нідаль (Сабрі аль-Банна), що брав активну участь у палестинському русі опору, на початку 70-х років створив альтернативне ОВП угруповання «ФАТХ —Революційна рада». Він «прославився» як один з найнепримиренніших супротивників мирного врегулювання з Ізраїлем, «послужний список» якого налічує десятки терористичних акцій проти ізраїльтян та їхніх арабських «помічників».

Противники Арафата спалюють його портрети. Мабуть, не за гроші...

За листом читача

І досі: «Є така думка...»?

«Знову звертаюся до вас, бо вже не знаю, куди звертатися.

Я працював директором «Рівнеоблводоканалу», а наказом начальника Рівненського обласного житлово-комунального управління В. Стаханова восени 1995 року був звільнений з посади з грубим порушенням чинного законодавства. Через що Рівненський міський суд виніс рішення щодо поновлення мене на посаді і виплати мені певної суми за вимушений прогул і завдані моральні збитки. Судова колегія у цивільних справах обласного суду залишила це рішення без змін.

Та, на жаль, на цьому справа не закінчилася. Рішенням президії Рівненського обласного суду — за протестом голови облсуду в порядку нагляду — рішення міського суду було скасовано, і справу направлено на розгляд того самого міського суду в іншому складі. І все пішло, так би мовити, навпаки. Нічого не бралося суддями до уваги. Ні те, що за час мого керівництва діяльність облводоканалу поліпшилася, що умови трудового контракту я не порушував, що наказ про моє звільнення був підписаний начальником управління Стахановим, який на той час перебував у відпустці, що мене не було попереджено за два тижні, як це належить, що наказ був вручений не мені, а моєму заступнику, що не було згоди на моє звільнення ради підприємства, членом якої я був, що ...

Врешті-решт, начальник управління Стаханов взагалі не мав права мене звільняти, оскільки «Облводоканал» підпорядкований облдержадміністрації, голова якої згідно з чинним законодавством укладає та розриває контракти з керівниками підприємств або уповноважує на це інших осіб. Стаханов такого повноваження не мав...

Після цього я надіслав скаргу до Верховного суду України і одержав відповідь, що... мою справу повернуто голові Рівненського облсуду панові Довгалюку — тому самому, котрому не сподобалося рішення міського суду про задоволення моїх справедливих вимог. Вже майже півтора місяця чекаю відповіді від нього, але, як мовиться, на жаль...»

І коментар кореспондента

Я був присутній на засіданнях суду, які кільканадцять разів переносилися через усілякі дрібниці, розмовляв і з позивачем, і з відповідачем, з багатьма іншими людьми. Випливало одне: позовні вимоги колишнього директора «Рівнеоблводоканалу» — законні. Це підтвердили і в обласному управлінні юстиції. Видно ж бо неозброєним оком: людину звільнено з грубими порушеннями. Але ж напрошується думка: десь, мабуть, у вищих колах «є така думка». Хоча вже кілька місяців при владі новий голова облдержадміністрації. Та й сам начальник житлово-комунального управління пан Стаханов звільнений з посади...

А тим часом автор листа п. Патій продовжує шукати правди, яка, здається, лежить на поверхні...

... Коли матеріал вже було підготовлено, до корпункту «ГУ» приніс листа бухгалтер ветеранського кооперативу інвалід І групи Л. Цимбалюк. І змусив мене ще більше здивуватися діяльністю нашого «найдемократичнішого у світі» суду. Не два, як попередній автор листа, а дванадцять (!) років оббиває керівні і судові пороги Леонід Федорович. Інсульт на цьому нажив...

Що за причина? А те, що 1984 року міська влада знесла приватний будинок Цимбалюка, оскільки це місце підпадало під нову забудову. Леоніду Федоровичу і його дочці виділили квартири, які їм не підходили і зовсім не відповідали попередній житловій площі. Виселили силоміць, і речі без відома господаря перевезли на нове місце. А він просто не став вселятися у нову квартиру — і речі роками лежали там, а потім на складі у ЖЕКу, поки не стали зовсім непридатними. Так і записано у судових матеріалах: «... у присутності експерта майно було оглянуто і виявлено, що переважна більшість його прийшла у непридатність...».

І ось дванадцять років судиться Леонід Федорович з міською управою і ЖЕКом-4, щоб відшкодувати матеріальні і моральні збитки, а здобув, як зазначалося вище, лише довічну інвалідність...

... Отак воно в нас було раніше і, як не сумно, й нині залишається: наламати дров є кому, а винуватця не знайдеш.

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Рівненська область.

Вітаємо!

Це наш Сергій, Сергійко, Сергій Кирилович дорогий !

Нашому колезі Сергію Мельничуку — 60! Старійшина з молодечим запалом, гострим пером фейлетоніста й одвічною журналістською любов'ю до газети.

Це і є наш Сергій, Сергійко, Сергій Кирилович. Здоров'я Тобі, друже, наснаги, доброго гумору. Будьмо!

Твої колеги — колектив «Голосу України».

Важко зрозуміти російську душу

У Донецьку на п'ятдесят відсотків українців лише одна українська школа. Українські класи в російських школах — це фікція, бо навкруги — російське, вороже до української мови оточення. Місцеве керівництво, преса тощо постійно запевняють, що українська мова в Донбасі не потрібна, що тут особливий народ.

Я — українець, мої батьки до кінця життя розмовляли рідною мовою, тому що жили в селі, в Кіровоградській області. Але в Донецьку я не можу собі цього дозволити через ненависницьке ставлення до української мови. На роботі чую: бандерівець, махновець, мазепинець, петлюрівець, хохол.

У Донецьку практично немає українських газет. Лише московська та місцева російськомовна преса, що зустріла нашу незалежність в штики. Шість років спрямованої антиукраїнської пропаганди дарма не минули. Робиться все, щоб зростити ненависть найперше до Києва як до центру незалежності. У такий спосіб у обивателя формують образ ворога — українця. Особливо місцеві російськомовники обурюються, якщо людина хоче розмовляти українською.

Куди не підеш, усюди лише російська мова. Як експеримент я запитав в аптеці: «Скільки коштує аспірин?» Мені відповіли злобливо, а потім з ненавистю свердлили очима. То хто дискримінований в Україні: росіяни чи українці?

Таки важко зрозуміти російську душу! Ну чому вони нас та на нашій землі так ненавидять?! І за що? Невже все залежить від внутрішньої культури? В усі часи ця ненависть підтримувалася на офіційному рівні різними політиками, удобрювалася в свідомості росіян. Сьогодні її підігрівають.

А. ФАРТУШНИЙ.

Донецьк.

Ви нам писали

Винуватець відомий: відсутність грошей

Ветерани війни в листах до редакції газети «Голос України», управління соціального захисту населення Луганської облдержадміністрації останнім часом висловлюють багато нарікань на те, що не виконується Закон України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту». Проте всі вони отримують надбавки до пенсій, мають пільги на житлово-комунальні послуги, користуються правом безплатного проїзду міським і приміським транспортом.

Стосовно безплатного забезпечення ліками, то справді, надання цих пільг нині призупинено через заборгованість лікувально-профілактичних закладів аптечної мережі за вже безплатно відпущені ліки ветеранам війни.

Після погашення заборгованості надання пільг буде відновлено.

В. ТУРАЄВ,

начальник управління соціального захисту населення.

Луганськ.

Юридична консультація

Приватизація частини комунальної квартири

Органи приватизації у разі приватизації частини комунальної квартири повинні дотримуватися положень цивільного законодавства і керуватися тим, що у разі приватизації кімнати квартира залишається в спільній частковій власності двох власників: місцевого органу державної влади і власника (власників) кімнати.

Відповідно до статті 112 Цивільного кодексу України при спільній частковій власності кожному з її учасників належить частка у праві власності на квартиру в цілому. Кожний учасник часткової власності може вимагати відчуження її, а в разі смерті одного з учасників його частка переходить у власність іншої особи в порядку спадкування.

Комунальна квартира, в якій частина кімнат приватизована, належить усім учасникам, тому володіння, користування і розпорядження частковою власністю провадяться за згодою всіх учасників незалежно від розміру житлової площі кожного з них.

Стаття 114 Цивільного кодексу України передбачає право привілейованої купівлі частки в спільній власності. У разі продажу кімнати (частини приватизованої комунальної квартири) сторонній особі решта мешканців комунальної квартири має право привілейованої купівлі цієї кімнати в комунальній квартирі, що продається, і на інших рівних умовах, крім випадку продажу кімнати, яка була заставлена, в порядку звернення на заставлене майно. Привілейоване право купівлі полягає в тому, що співмешканці мають перевагу в купівлі кімнати, що продається.

У разі продажу частки квартири сторонній особі продавець частки у комунальній квартирі зобов'язаний повідомити в письмовій формі решту квартиронаймачів чи власників комунальної квартири про намір продати свою частку сторонній особі із зазначенням ціни та інших умов, на яких продає її, або повідомити про це місцеві органи державної влади. Якщо решта учасників спільної власності або місцеві органи влади відмовляться від здійснення права привілейованої купівлі, або не здійснять цього права щодо кімнати протягом 10 днів з дня одержання повідомлення, продавець має право продати свою частку будь-якій особі. Якщо кілька учасників спільної часткової власності виявили бажання придбати частку в спільній власності, то власник кімнати може вибирати покупця, але привілейоване право буде належати особі, яка має приватизовану частину в цій квартирі.

Право привілейованої купівлі стосується лише продажу й не може мати місце у разі відчуження кімнати шляхом дарування або обміну. Якщо частину квартири бажають купити кілька мешканців комунальної квартири, то право вибору надається продавцю.

У разі продажу кімнати з порушенням права привілейованої купівлі інший учасник комунальної квартири може звернутися до суду з позовом про переведення на нього прав і обов'язків покупця. Якщо комунальна квартира була поділена між учасниками спільної власності в натурі, то правила статті 114 ЦК України не застосовуються.

Органи приватизації у разі приватизації частини комунальної квартири повинні встановлювати порядок користування комунальною квартирою, зокрема місцями загального користування власниками. Можливо, місцевим органам влади або Держжитлокомунгоспу необхідно буде розробити типовий порядок користування загальними приміщеннями квартири, що сприятиме єдиній правозастосувальній практиці. Особливості приватизації кімнат у комунальних квартирах та однокватирних будинках, де мешкають двоє й більше наймачів, мають бути враховані в проекті нового Житлового кодексу України, але час прийняття цього документа поки що затягується на невизначений термін.

Мешканці такої квартири можуть у судовому порядку вимагати встановлення порядку користування загальними приміщеннями квартири.

У судовій практиці виникає багато питань щодо порядку користування комунальною квартирою. Коли такий порядок був установлений учасниками спільної власності й особа, яка згодом придбає частку в комунальній квартирі, не буде згодна з цим порядком, то в цьому випадку слід керуватися вимогами статті 118 ЦК України. Для осіб, які придбають частку в спільній власності, порядок користування загальними приміщеннями квартири, якщо такий порядок був установлений учасникам органом приватизації і така угода була нотаріально засвідчена в місцевій раді народних депутатів, є обов'язковий.

Особи, які придбають кімнату в комунальній квартирі, не вправі вимагати, а суд не може задовольнити їх вимоги про зміну встановленого порядку користування місцями загального користування.

У питаннях стосовно приватизації частин кімнат у комунальних квартирах, що приватизовані після 22 лютого 1994 року, з моменту введення в дію Закону України «Про внесення змін і доповнень до Закону України «Про приватизацію державного житлового фонду», яким було знято обмеження на приватизацію кімнат у комунальних квартирах за згодою всіх мешканців, слід виходити з того, що відносини щодо прийняття майна у спадщину та інші майнові відносини є продовжуваними і на них поширюються норми прийнятого Закону України «Про приватизацію державного житлового фонду» від 5 лютого 1997 р. № 40/97-ВР. Новий закон поширюється з моменту його опублікування на правовідносини, які ще не закінчилися.

Закон відповідно до Конституції України не має зворотної сили, але якщо право на майно (в т. ч. за спадщиною) виникло після 22 лютого 1994 року, рішення органів приватизації щодо заборони приватизації кімнати у комунальній квартирі не дозволило використати законне право громадян на майно, або приватизація була визнана недійсною в судовому порядку, можна звернутися до суду з позовом про відновлення порушених прав у зв'язку з прийняттям Закону від 5 лютого 1997 р. «Про внесення змін до Закону України «Про приватизацію державного житлового фонду», який поширюється на майнові відносини, що виникли раніше і продовжуються.

Галина КОВАЛЕНКО,

консультант Контрольної комісії Верховної Ради України з питань приватизації.

Інформація, що публікується емітентом в друкованих органах

Найменування емітента	ВАТ «Завод залізобетонних виробів і конструкцій «КІБЕР»
Код ЕДРПОУ	05445400
№ свідоцтва про державну реєстрацію і дата видачі свідоцтва	свідоцтво про державну реєстрацію № АТ-76 видане 30 квітня 1996 р. Мінською районною державною адміністрацією м. Києва
Місце розташування	Україна, м. Київ, вул. Новокостянтинівська, 4А
Телефон, телефакс	417-06-04
Основні види діяльності	випуск залізобетонних і бетонних виробів та конструкцій
Кількість акціонерів	372
Кількість власників облігацій	нема
Чисельність працівників	280
Дата проведення останніх зборів акціонерів	30.01.1997 р.
Прості іменні акції	28420 шт.
Сумарна номінальна вартість	29841 грн.
Дата та термін виплати дивідендів	За рішенням зборів — не виплачували

Основні фінансові показники

1. Валовий доход від реалізації продукції за вирахування ПДВ, тис. грн.	3770
2. Балансовий прибуток, тис. грн.	113
3. Всього за активами балансу, тис. грн.	6127
4. Статутний фонд, тис. грн.	30
5. Нерозподілений прибуток	—
6. Прибуток, що припадає на одну просту акцію (грн.)	3,976
7. Дивіденди, сплачені за одну просту акцію	—

До відома підприємців та закордонних інвесторів

Ліквідаційна комісія підприємства банкрута ЗАТ «Дінець» (Зміївська паперова фабрика) згідно зі ст. 20 Закону України «Про банкрутство» пропонує на продаж майновий комплекс:

—будівлі та споруди паперової фабрики;
—паперовиробниче устаткування;
—транспортний цех та механічні майстерні;
—складські приміщення;
—водозабір та очисні споруди;
—їдальню, дитячий садок та гуртожиток;
—незакінчене капітальне будівництво.

Загальна вартість майнового комплексу станом на 1 вересня 1997 р. 2. 802 тис. гривень.

Площа земельної ділянки у користуванні 34,2 га.

Підприємство спеціалізувалося на випуску тонких типів паперу (сигаретного паперу — для тютюнової промисловості, паперу для кондитерської та харчової промисловості тощо).

Ліквідаційна комісія приймає заяви потенційних покупців протягом 15 днів з дня опублікування за адресою:
м. Зміїв-2 Харківської області, вул. Фабрична, 11,
факс (05747) 33450, телефон для довідок: (05747) 33232; 33888.

Доповнення до інформації про випуск акцій Акціонерного комерційного банку «Український банк торговельного співробітництва», опублікованої в № 170.

Свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів на суму 6200000000 крб. за № 105/1/95 видане Міністерством фінансів України 10.03.1995 р.

Свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів на суму 26800000000 крб. за № 414/1/95 видане Міністерством фінансів України 9.10.1995 р.

Свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів на суму 1530000 грн. за № 11/1/97 видане Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку 10.01.1997 р.

Свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів на суму 1140000 грн. за № 664/1/97 видане Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку 6.08.1997 р.

Виробничо-комерційний концерн «Денді» повідомляє про свою ліквідацію

Претензії надсилати у місячний термін із дня опублікування. Ліквідаційна комісія працює за адресою: 252133, Київ, провулок Лабораторний, 1, кімната відділу кадрів. ***Тел.: 264-69-58.***

У номер

● *Кривий Ріг*

І виробництво наростити, і довкілля зберегти

У залізорудному басейні розпочато еколого-економічний експеримент, мета якого — створення особливої економічної зони. Усе це робиться для того, щоб піднести тутешнє виробництво справді на сучасний технологічний рівень і відвернути загрозу надмірного забруднення навколишнього середовища та надр. Нині тут остаточно визначаються з програмами реструктуризації рудовидобувних і рудозбагачувальних та металургійних потужностей. Міськвиконком тим часом підготував пакет пропозицій щодо нормативно-правових механізмів подолання і економічної, і екологічної кризи у цьому унікальному місті.

● *Чернігів*

Взяв би я бандуру

Делегація болгарських діячів культури та політики в рамках Днів Болгарії в Україні відвідала старовинний Чернігів. Відбулися зустрічі з представниками влади, громадськістю. В обласному театрі імені Т.Шевченка гості порадували чернігівців великим концертом майстрів мистецтв. Голова облдержадміністрації Петро Шаповал вручив віцепрезиденту Болгарії Тодору Каваладжієву бандуру.

● *Черкаси*

Культура не знає кордонів

Великою програмою, в якій взяли участь провідні мистецькі колективи і виконавці України, Росії, Білорусі, Молдови, Югославії, завершилося в Черкасах відзначення 711-ї річниці заснування міста.

Майстри образотворчого мистецтва подарували до дня народження Черкас чудовий вернісаж творів, спортсмени-парашутисти — захоплюючі візерунки в небі, квітникарі — осінню мелодію в барвах і духмяних пахощах...

Комітет Верховної Ради України з питань Чорнобильської катастрофи висловлює глибоке співчуття народному депутатові України ПЕТРУКУ Віктору Івановичу з приводу передчасної смерті його батька ПЕТРУКА Івана Євтихійовича.

З тонким ароматом спецій

Дегустації

Тернопільський м'ясокомбінат — одне з небагатьох підприємств області, яке за нинішніх умов працює, модернізується та розвивається. Щоб іти в ногу з життям, тут використовують технології німецьких і австрійських фірм. У рамках цього співробітництва на комбінаті працював технолог австрійської фірми «Алмі» Йозеф Цуколь. За його участю було виготовлено широкий асортимент смачної продукції. Пан Йозеф демонстрував застосування спецій своєї фірми для виготовлення ковбас. Під час їх дегустації місцеві фахівці відзначили м'якість і соковитість, гарний смак м'ясної сировини.

Австрійська технологія дозволить також раціональніше використовувати сировину і за рахунок цього здешевлювати продукцію. Уже найближчим часом тернопільці зможуть придбати у фірмових магазинах комбінату нові ковбасні вироби.

Богдан НОВОСЯДЛИЙ.

Тернопіль.

На знімку: у виробничому цеху м'ясокомбінату.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ТЕЛЕФОННИЙ ВУЗОЛ →

Наболіле

Ходіння по телефонних муках

(Початок на 1-й стор.).

Чергу створило телебачення?

Столичний Центральний телефонний вузол на Ісаакяна, 3. Біля розрахункового віконця вишикувалося чоловік з тридцять. Почувши, що я з газети, черга пожвавішала (правда, переконавшись, що не маю наміру підступитися до заповітного віконечка). З «хвоста» черги лунало:

— Учора на півдня відпросилася з роботи, передбачаючи, що доведеться тут стояти. Раніше сюди й не наважувалася прийти, бо чула, що черги по 500 чоловік.

— Чому за телефон тепер треба платити лише в одній ощадкасі біля станції, а не там, де зручно?

— Допоки можна знущатися з людей?

— Тепер у нас уже немає великих черг, — відрапортував заступник директора з розвитку Центрального телефонного вузла Києва Петро Страшук. — Вони були 12–14 серпня, і то їх створило... телебачення, повідомивши, що до нас мусять приїжджати мешканці всього Києва. Ми обслуговуємо лише певні райони, бо в Києві п'ять телефонних вузлів.

Коментувати далі Петро Іванович відмовився, мовляв, вказівка прийшла згори, а вузол — всього-на-всього виконавець. Інші телефонні вузли, хоча й не присилали погрози про відключення, зібрали також чимало натовпи. А на мешканців масиву Оболонь, скажімо, чекав ще й такий сюрприз: відтепер вони не отримуватимуть поштою похвилинні рахунки за розмови, а будуть змушені щомісяця відвідувати станцію, де їх видаватиме комп'ютер. Зв'язківцям таке на руку, але чи зважав хтось на людей? Чому, скажімо, абоненти мусять неодмінно блукати оболонськими вулицями, щоб викласти власні гроші саме на телефонному вузлі, а не заплатити за той самий телефон там, де зручно? А те, що, мовляв, гроші не доходять за призначенням, споживача аж ніяк не обходить. Він заплатив.

Невже пертурбації не могли відбутися «безкровно»? Навіщо Центральний телефонний вузол одночасно надіслав повістки-погрози 4,5 тисячі громадян? Навіщо скликали відразу стільки людей? І до чого тут телебачення?

Озброївшися нарíканнями громадян з черг, почала достукуватися до вищих інстанцій. Однак тут чекало...

Шукання крайнього

На зустріч погодився заступник генерального директора столичного відділку «Укртелекому» — «Київелектрозв'язку» Віктор Радченко. Він пояснив, що укладання договорів між споживачем і оператором зв'язку передбачено ст. 14 Закону про зв'язок. Є рішення міської держадміністрації про розмежування всіх комунальних рахунків — за електроенергію, телефон і т. д. — для того, щоб кожен відповідав за свого клієнта. Бо через велику заборгованість квартплати, кошти від ЖЕКів зв'язківцям не надходили. А викласти окремо за телефон 3 гривні на місяць, мовляв, людям буде легше.

Звісно, закони треба поважати. Але чи завжди гідно їх виконуємо?

— Черг можна було уникнути, — визнав Віктор Олексійович. — Це недоробок керівництва Центрального вузла, за що вже й звільнено з посади його директора. Треба було дати людям більший термін, а не буквально кілька днів. Після нашого втручання сплату заборгованості продовжено до кінця вересня, збільшено кількість розрахункових віконець.

До речі, від нього ж дізналася, що кожний телефонний вузол має кілька відділень, де укладають договори і видають абонентські книжки, про що, правда, чомусь мовчать на телефонному вузлі. І що сплачувати можна у будь-якій ощадкасі.

Ніби все з'ясовано. Однак платіжки з ощадкас міста до телефонників чомусь не надходять вчасно, і люди знову змушені простоювати у принизливих чергах, щоб довести щось зв'язківцям. І хоча й на Центральному телефонному вузлі, і в «Київелектрозв'язку» запевняли, що квапитися відключати телефони населенню не збираються, про такі приклади вже доводилося чути.

Утім, приємно було дізнатися, що нинішнього року в столиці буде введено 80 тисяч нових телефонних номерів, наступного — 90, ще через рік — 100 тисяч, і за планом нинішня 130-тисячна черга телефоноспраглих киян розтане до 2000 року. Але чи вистачить зв'язківцям мудрості цивілізовано ладити з дедалі ширшим колом споживачів, не відчувши звабного присмаку своєї влади над ними?

Юліана ШЕВЧУК

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША

«Боавішта» — суперник кубкової вдачі

Сьогодні в португальському місті Порту донецький «Шахтар» у першому матчі 1/16 розіграшу Кубка кубків зустрінеться з «Боавіштою» (у перекладі з португальської — мальовничий краєвид). У послужному списку клубу хоч і немає жодного чемпіонського титулу, але яскравих перемог і призів — удосталь. І останній з них — Суперкубок Португалії. Його «Боавішта» виграла у двораундовому поєдинку в «Порту» —2:0 та 0:1. До речі, цим призом вона вже володіла в 1979 та 1992 роках.

Цікаво, що суперник «Шахтаря» — один із найстаріших клубів у Європі. Його засновано 1903 року. Володів Кубком Португалії 1975, 1976, 1979, 1992, 1997 років. Ось уже кілька десятків років біля керма «Боавішти» — президент Жоао Лоурейро. А от головний тренер Маріо Рейс — новачок. Хоча і з ним вже здобуто яскраву перемогу. Та про неї дещо пізніше. Виступає команда на стадіоні «Ду Бесса» (26 000 місць).

«Боавішта» вважається міцним середнячком португальської ліги. Однак встигла набути певного досвіду на міжнародній арені. У її активі перемоги у двобоях із мадридським «Атлетіко», італійськими «Фіорентиною», «Інтером», «Лаціо», динамівськими колективами Москви і Тбілісі.

Щороку керівництво «Боавішти», далеко не найбагатшого в країні клубу, намагається придбати одну-дві «зірки» з місцевих гравців та «легіонерів». От і нині до складу «Боавішти» входять: захисник Ісайєш Сілва (Бразилія), півзахисники Іон Тімофте (Румунія), Ламін Конте (Сьєрра-Леоне), нападаючі Рассел Летейпі (Тринідад і Тобаго), Саша Шимич (Югославія), Ромео Воуден (Нідерланди), Кваме Айю (Гана), Жозе Леопольдо Жакаре (Бразилія).

Проте уміють тут виховувати і власних вправних виконавців. Свою кар'єру в «Боавішті» починав один із найяскравіших нині португальських футболістів Жоао Пінту Мануель Віейра, за якого власники іспанської «Барселони» хоч сьогодні готові заплатити 25 мільйонів доларів! Помітним був і талановитий форвард Нуно Гомеш, якого під час останнього міжсезоння перекупила столична «Бенфіка».

У попередньому сезоні на євроарені «Боавішта» виступала в розіграші Кубка УЄФА. Вона здолала по черзі датський «Оденсе», тбіліське «Динамо» і в 1/8 поступилася майбутньому фіналістові, італійському «Інтеру».

І останнє. У чемпіонаті Португалії 1996–1997 років «Боавішта» посіла скромне сьоме місце. А у фіналі розіграшу Кубка країни, який відбувся 10 червня в Лісабоні, вона взяла гору над славнозвісною «Бенфікою» — 3:2. Цього помітного успіху було здобуто вже під керівництвом нового тренера Маріо Рейса. А цей пан, за свідченнями португальських журналістів, відзначається неабиякими амбіціями. Нехай те пам'ятають Валерій Яременко і гравці «Шахтаря», за яких уболіватиме вся Україна.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

На знімку: це місто Порту, в якому наш «Шахтар» гратиме з «Боавіштою».

Фото Віталія СУДДІ.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ **Рукописів не повертаємо.**
◊ **Листування з читачами — тільки на сторінках газети.**

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

◊ **За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.**
◊ **Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.**
◊ **За точність викладених фактів відповідальність несе автор.**

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 257138.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311175.